

[Ninn-Hansen.]

tale sig, og man kunne bede en socialdemokratisk modstander — jeg ved ikke, om det er hr. Ole Espersen — om at udtale sig, og så skal man bringe den sidste, men ikke statsministeren. Sådan skal man altså fortælle om et partis standpunkt. Ja, det er selvfølgelig udmærket, at hr. Ole Espersen prøver på at forsvare en sådan disposition. Vi andre vil i den kommende tid interessere os stærkt for, om Danmarks radio igennem sine udsendelser kun søger de socialdemokratiske mindretal, repræsenterer deres standpunkter, men ikke interesserer sig for, hvad den socialdemokratiske regering eller den socialdemokratiske ledelse siger i sagen. Jeg er ikke ganske overbevist om, at hr. Ole Espersen har dækning i sin gruppe for det, han lige har sagt her til dette ting.

Chr. Christensen (KrF):

I gældende lov om radio- og fjernsynsvirksomhed af 15. juni 1973 er det som nævnt i ministerens redegørelse i § 26 slået fast, at forslag om revision af loven skal fremsættes for folketinget senest i folketingsåret 1977-78. Jeg vil gerne give udtryk for tilfredshed med, at vi, i så god tid før lovrevisionen skal finde sted, får lejlighed til at indlede drøftelserne af de problemer, der skal løses ved en kommende lovrevision. Jeg tænker her især på de problemer, der er opstået i forbindelse med Danmarks radios monopol i forhold til kravet om kvalitet og alsidighed, i politisk, kulturel og religiøs henseende.

Problemerne omkring styringen af Danmarks radio og tilvejebringelsen af den økonomiske baggrund for mediets funktion trænger sig også på og fordrer en løsning. Skal vi f. eks. have et radiatoråd på 9 medlemmer i alt væsentligt sammensat af medlemmer af folketingets 2 eller 3 største partier, skal vi prioritere amternes indflydelse på styringen betydelig højere end nu, eller skal vi finde en helt anden form for styring end her antydnet? Skal den økonomiske baggrund sikres gennem offentlige kasser eller over private investeringer, og skal reklamen føres ind som en delvis finansieringsmulighed? Det er meget vigtigt, at vi nu har fået en redegørelse fra ministeren, der lægger op til en grundig debat her i folketinget om alle disse problemer.

I denne debat vil mit parti prioritere spørgsmålet om Danmarks radios monopol højest. Det er kristeligt folkepartis opfattelse, at Danmarks radios nuværende monopol på radio- og tv-spredning må brydes. Denne opfattelse var baggrunden for, at vi var medforlagsstillere til folketingsbeslutningen om ændring af vilkårene for radio- og tv-spredning, som var til behandling her i tinget den 19. november 1975.

Tv- og radiospredningen må betragtes som et kommunikationsmiddel på linje med dagspressen, ugeblade, bogudgivelser m. v. Ingen ville finde det naturligt, at der kun var én institution, som kunne udgive blade, aviser, tidsskrifter og bøger. Principielt er det lige så unaturligt, at der skal være monopol på radio- og tv-spredning. Det er vor opfattelse, at konkurrence i æteren mellem flere radio- og tv-selskaber vil medføre større alsidighed og give ytringsfriheden og den kunstneriske frihed og kvalitet bedre muligheder inden for radio- og tv-området.

At have monopol på så vigtige og meningsdannende medier som radio og tv medfører et meget stort ansvar og stiller store krav til monoopolets indehaver. Kristeligt folkeparti mener ikke, at Danmarks radio har levet op til det ansvar, som følger med monoopolet. Det gælder ikke mindst inden for børne- og ungdomsudsendelserne.

Lad mig tage dette enkelte eksempel op og uddybe det lidt nærmere. Radio og tv har meget stor indflydelse på børnenes og de unges holdning til livet. Disse massemedier er med til at præge deres sprog, deres tankegang, men også deres væremåde. Monoopolet giver her Danmarks radio et ansvar, der efter vor opfattelse pålægger radio og tv en forpligtelse til ikke bevidst eller tilsigtet at bidrage til at nedbryde de etiske værdier, der er grundlæggende for vort folk, heller ikke de religiøse. Danmarks radios påvirkning af vore unge og vore børn bør tværtimod være i overensstemmelse med forældrenes, skolens og samfundets kulturelle grundlag og opdragelsesmaal.

Denne målsætning lever Danmarks radio eksempelvis ikke op til inden for det sproglige område med det sprog, der ofte føres i udsendelserne. De fleste forældre ønsker ikke, at deres børn skal bande, f. eks. Da eder ofte anvendes i børne- og ungdomsudsendelserne, modarbejder massemedierne